

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 11. Explicantur Apostoli verba: Christus unà oblatione consummavit in æternum sanctificatos

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

speciebus Panis, & vini. Ita explicant sancti Patres hunc Apostoli locum. S. Cyprianus lib. 2. Epist. ad Cæciliū. S. Ambrosius lib. 5. De Sacram. cap. 1. S. Hieronymus, in Epist. ad Marcellam. S. Augustinus lib. 1. contra adversarium Legis & Prophetarum, & alii.

Sufficiet ad institutum nostrum testimonium sanctorum Irenæi, & Ambrosii adducere.

S. Irenæus qui vivebat in fine 2. saeculi sic ait:

S. Irenæus, „Eum qui est ex creatura Panem accepit, & lib. 4. cap. „gratias egit dicens: *Hoc est Corpus meum;* & 3²⁹ „Calicem similiter qui est ex ea creatura quæ „est secundum nos, suum sanguinem confessus. „est, & novi Testamenti novam docuit obla- „tionem, quam Ecclesia, ab Apostolis reci- „piens, offert Deo in universo mundo, ei qui „alimenta nobis præstat, primitias suorum mu- „nerum: de quo & in duodecim Prophetis Ma- „lachias sic præsignificavit: *Non est mihi vo-* „*luntas in vobis,* dicit Dominus omnipotens, & „*Sacrificium non accipiam de manibus vestris.* „*Quoniam ab ortu solis usque ad occasum,* no- „men meum glorificatur inter Gentes, & in „omni loco incensum offertur nomini meo, & „*Sacrificium purum.* *Quoniam magnum est no-* „men meum in Gentibus, dicit Dominus omni- „potens: Manifestissime significans per hæc, „*quoniam prior quidem populus cessavit offerre* „Deo: omni autem loco Sacrificium offertur „Deo, & hoc purum, nomen autem ejus glo- „rificatur in Gentibus.

Sanctus autem Ambrosius in precationibus „ante Missam, sic ait: *Ego, Domine, memor* „venerandæ Paßionis tuæ accedo ad Altare tuū, „licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium „quod tu instituisti, & offerri præcepisti in tui „commemorationem pro salute nostra.

Quast. II. Quomodo intelligendum est

De Sacrificio Missæ. Cap. I. 227

quod dicit Apostolus ad Hebreos. cap. 10.
*Christus un*t* oblatione consummavit in aeternum sanctificatos?* Etenim Sacrificium, quod Christus in Cruce obtulit Patri virtutem habet infinitam, & aeternam, quæ sola sufficit ad nostram sanctificationem. Unde inferunt Heretici, quod sola oblatio Christi in Cruce sufficit sine alio Sacrificio?

Resp. Ex his verbis tantummodo inferri potest quod ait Divus Thomas in hunc locum;
Quia scilicet hostia Christi, qui Deus est & homo, habet virtutem aeternam sanctificandi. Quo non obstante tenemur hoc Sacrificium offerre ad obediendum Christo Domino, id nobis in Evangelio precipienti, cum ait: *Hoc facite in meam commemorationem, & ut haec merita nobis applicentur.*

Id solidè explicat Concilium Tridentinum his verbis: *Vt sua Ecclesia visibile, sicut hominum natura exigit, relinquere Sacrificium, quo cruentum illud semel in Cruce peragendum repræsentaretur, ejusque memoria in finem usque saeculi permaneret, atque illius salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicareretur.*

Idem asserit Divus Augustinus relatus in Canone: *Semel, inquit, immolatus est Christus in semetipso, id est, ut ait Glossa, passus in propria persona in forma humana, & tamen quotidie immolatur in Sacramento.*

Divus Ambrosius relatus in Canone ait: *In Christo semel oblata est Hostia ad salutem aeternam potens. Quid ergo nos? Nonne per singulos dies offerimus? Sed ad recordationem mortis ejus.*

S. Thomas hanc confirmat veritatem ex Ecclesiæ collecta in Missa. *Quoties hujus*

K vi

cc. Cone. Trid.
dent. sess.
cc. 22. De Sa-
crif. Missæ
cap. 1.

cc

228 T R A C T A T U S V.

Hoſtia commemoratione celebratur, opus noſtrae Redemptionis exercetur.

Quæſt. 12. Quomodo intelligendum est illud Apostoli ad Hebræos cap. 7. *Et alii quidem plures facti sunt Sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere. Hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet Sacerdotium; unde & salvare in perpetuum potest accedentes per ſemetipſum ad Deum, ſemper vivens ad interpellandum pro nobis?*

Resp. Facile eſt explicare hunc Apostoli locum, ſi dicamus cum omnibus Catholicis, Sacerdotes qui ſunt in Ecclesia, non ſuccedere Christo Domino, cùm propriè loquendo ille ſolus ſit unicus & principalis Sacerdos, & alii non offerant Sacrificium, niſi ut Ministri, & instrumenta Christi: & ideo non offerunt Sacrificium, neque confeſcāt nomine proprio, propriaque authoritate, ſed nomine & authoritate Iesu-Christi. *Nuna autem,* ait S. Au-guſtinus, relatus in Can. *Sicut ipſe eſt qui baptizat, ita ipſe eſt, qui per Spiritum sanctum hanc ſuam efficit Carnem, & transit vi-num in ſanguinem.*

*Can. Vtrum.
De Conſecr.
diſt. 2.*

Et Divus Gregorius relatus in Can. ait:
Can. Multi, 3. q. 1. *Heu, in quā magnum laqueum incident, ut divina & occulta Mysteria plus ab aliis ſanctificata poſſe fieri credant; cùm unus idem que Spiritus-Sanctus in Ecclesia diſfusa per totum orbem terrarum incomprehensibiliter ea Mysteria & occultè atque inviſibiliter, & operando ſanctificet, & benedicendo bene-dicat.*

Diſcrimen igitur inter veteris legis Sacerdo-tres, qui parentibus ſuccedebant, & Sacerdotes Legis novæ eſt, quod Sacerdotes antiquæ legis progenitoribus ſuccedentes, non erant eorum